Provinc. Librarians

CANADA.

THE SCANDINAVIAN HOME AND FARM JOURNAL

Arg. XIII. Winnipeg, Man., Onsdagen den 25 Oktober 1905. N:o 43

Sverige-Norge.

Den urtima riksdagen hemförlofvades i onsdags af konungen, som i lördags återtagit regeringen. I sitt trontal yttrade hans majestät bland annat:

"Det är vid en kritisk tidpunkt jag höjer min röst i denna sal. Den union, som 1814 ingicks mellan folken på den skandinaviska halfön, i århundraden förut åtskilda, är upplöst, och svenska riksdagen har, genom den proposition, som antagits den 16 Oktober, gillat mitt förslag med hänsyn till upplösningen. Det är icke utan saknad jag ser dessa två så nära besläktade folk åter skilda. De faror, som syntes afvända genom en union i nära ett århundrade, halva åter uppstått. Emellertid har jag ingalunda uppgifvit hoppet, att, ehuru ingen politisk förening längre förefinnes, varaktig fred mellan de båda nationerna skall komma upprätthållas till bådas trygghet och lycka, och jag är öfvertygad, att en god grund härför blifvit lagd i den öfverenskommelse med Norge, som ingåtts i enlighet med min önskan. Jag kan vid detta tillfälle ej i ord uttrycka min hjärtliga och djupt kända tacksamhet för den lojala hängifvenhet, som mitt ädla svenska folk visat mig. Minnet häraf skall icke blott gömmas i mitt hjärta till min sista stund utan det skall också ständigt sporra mig att uppbjuda alla krafter under min återstående lefnad att eftersträfva det bästa för det land och det folk, som visat mig en sådan lojal kärlek.

Härmed förklarar jag denna urtima riksdag afslutad och förbliver eder, gode herrar och svenske män, i nåder städse välbevågen".

Under sitt tal brast konungen vid flera tillfällen i gråt.

Afslutningen af denna historiskt märkliga riksdag var imposant. Hela den kungliga familjen, jämte härtigen och härtiginnan af Connaught och prinsessan Patricia, satt på kungliga läktaren i riksalen, hvilken var fylld till sista plats.

I sina svar uttryckte kamrarnes talmän sin ledsnad, att "människohänder slitit sönder hvad som af naturen var ämnadt till förening".

Kung Oscars svar på stortingets tillbud den 7 juni om en svensk prins som kung i Norge blir afvisande, och är därför den provisoriska regeringens afsikt att genast erbjuda Norges krona åt prins Karl af Danmark; ryktet vill veta, att detta redan skett, samt att hr Michelsen fått ett gunstigt svar. Mera än två tredjedelar af stortinget påstås för ögonblicket vara hägade att välja prinsen till kung. Det republikanska och socialistiska partiet gör förtviflade ansträngningar att få kungavalet underkastadt folkomröstning. Detta parti utgör dock knappast en tredjedel.

Inom det tyska utrikesdepartementet menar man, att den britiska regeringen har lofvat att garantera och i fall så behöfves försvara Norges oafhängighet genom förnyelse af November-traktaten af 1855 — detta på betingelse af att Prins Karl af Danmark väljes till kung i Norge. Den engelska såväl som den danska konungafamiljen arbetar ifrigt för att ett sådant val skall ske, hvarigenom en dansk prins och en britisk prinsessa skulle blifva konung och drottning i Norge.

Den s. k. Novembertraktaten af 1855, hvilken afslutades under Krimkriget, innehåller en bestämd garanti från Englands och Frankrikes sida för Sveriges och Norges okränkbarhet gentemot möjliga angrepp från Ryssland. Traktaten bestämde, praktiskt taget, om en försvarsallians mellan England och Frankrike å ena sidan samt Sverige och Norge å den andra i händelse af ryskt angrepp på Sverige eller Norge.

Man menar här, att Sverige icke nu kan hafva något emot, att Storbritanien således garanterar Norges integritet. Målet för ett eventuellt ryskt angrepp på den skandinaviska halfön skulle nämligen hufvudsakligen vara, menar man i Sverige, de norska fjordarna. Om dessa stå under beskydd af britiska flottans, skall detta indirekt medföra, att Ryssland icke häller gör något angrepp på Sverige, hvilket skulle vara ändamålslöst, då ingen hamn kunde erhållas i Norge.

I Tyskland kan man icke hafva något emot en sådan engelsk garanti för Norge, ity att Tyskland icke har några speciella intressen på den norska kusten. Och å andra sidan ser Tyskland med glädje att den monarkiska regeringsformen bibehålles i Norge.

Tyska statsmän inse emellertid mycket väl, att Storbritanniens garanti för Norges okränkbarhet skall gent emot den öfriga världen innehålla ett nytt bevis på Storbritaniens enormt ökade makt och växande själftillit, som vunnits genom Japans segrar öfver Ryssland och genom den britisk-japanska alliansen.

"Var här i Norge förut enighet om åtskilligt", skrifver en Kristianiakorrespondent till Göteborgs Aftonblad, så är här nu oenighet om allt eller nästan allt. Man är t. ex. oenig om huruvida Karlstadsbeslutet bör af Norge antagas eller förkastas — om Norge f. n. har någon Grundlov eller icke — om Michelsens och det nuvarande stortingets kompetens att vidare leda Norges öden — om och när och huruledes provisoriet skall aflösas — om landet skall bli monarki eller republik — om den verkliga vinsten af den 7 Juni, 13 Augusti och 23 September o. s. v. Ja, en namngifven patriot yttrar offentligen, att i fall han nu kunde välja emellan den hädangångna unionen och de Michelsenska husmansvilkor, under hvilka norska folket nu lefver, så skulle han utan betänkande välja unionen. Och gång på gång påpekas i norska pressen nödvändigheten af att Michelsen aflägsnas från landsstyret. Att oenigheten räcker upp i de högre militära och civila samhällslagren, ja ända upp i själfva stortinget, gör saken rätt allvarsam. Något af det för tillståndet mest betecknande är väl den skarpa strid, här utkämpats om hvad som f. n. är grundlag i Norge, samt huruvida här verkligen finnes någon grundlag alls; härom hysa och förfäkta landets främsta män diametralt motsatta åsikter, som t. ex. förra statsrådet Schöning contra professor Morgenstjerne (i Aftenposten). På student- och socialistmöten samma meningsolikhet, advokat kämpar mot advokat.

Sjunde-juni-kuppen, våldet mot kronan, mot samhällsordningens majestät, sveket mot Sverige, synes på väg att skörda sin lön, här synes något starkare än revolutionen gripa in, man må kalla denne ödet, nemesis eller försynen. Huru allt detta skall sluta vet ingen, men så mycket ses redan nu, att sjunde-juni-jublet kom alldeles för tidigt."

SVENSK-NORSKA UNIONENS MINNESDAGAR.

Första Eidsvoldsmötet, 16 febr. 1814.
Riksförsamlingen i Eidsvold sammanträdde 10 april 1814.
Grundloven antagen, 16 maj 1814.
Kristian Fredrik vald till kung i Norge, 17 maj 1814.
Kriget med Sverige afslutades genom Konventionen i Moss, 14 Aug. 1814.
Kristian Fredrik nedlade kronan 7 Oktober 1814.
Unionen med Sverige ingicks 20 okt. 1814.
Karl XIII valdes till konung i Norge, 4 nov. 1814.
Riksakten antogs:
i Sverige, 6 aug. 1815;
i Norge, 31 juli 1815.
Unionens stiftare, Carl Johan, död 8 mars 1844.
Unionsflaggorna införda af Oscar I 1844.
Norge inför "ren" flagg, 1899.
Norge beslutar uppföra nya gränsfästningar, mars 1901.
Stortinget förklarar Oscar II ha upphört att regera i Norge, 27 maj 1905.
Stortinget beslutar unionsupplösning, 7juni 1905.
Folkomröstning i Norge angående unionsupplösning, 13 aug. 1905.
Underhandlingarna i Karlstad öppnades, 31 aug. 1905.
Karlstadsfördraget upprättadt, 23 sept. 1905.
Karlstadsfördraget bifölls:
i stortinget, 10 okt. 1905.
i riksdagen, 13 okt. 1905.

KRISTIANIA, 23 Okt. Stortinget beslutade i dag att uppskjuta debatten angående folkomröstningen för Norges framtida regeringsform.

KÖPENHAMN, 23 Okt. Det har väckt uppseende här, att Fritjof Nansen helt plötsligt anländt hit. Man förmodar, att han har något särskildt uppdrag från norska regeringen, i sammanhang med prins Karls kandidatur till Norges tron.

Det påstås, att prins Karl ej är hågad att antaga tillbudet, om ej en folkomröstning skulle gifva honom en öfverväldigande majoritet.

SVENSKA FLAGGAN, den rena gula och blå, har antagits af riksdagen. Den återställes till det utseende den hade före 1844.

CANADA.

Anbuden på den nya brandstationen i Norwood, till hvilken anslagits $8,000, sluta på öfver $11,000, hvadan arkitekten måste modifiera sina ritningar.

SASKATOON, den lifligt växande staden i Saskatchewan, som redan beröres af C.P.R. och C.N.R., söker nu likaledes att få Grand Trunk Pacific.

HUNDRAÅRSDAGEN af amiral Nelsons död samt årsdagen af den engelska sjösegern vid Trafalgar högtidlighölls på flera ställen i Canada förliden fredag.

EDMONTON. En Winnipeg-kontraktör, C. Sharpe, köpte sju kvartsektioner skolland under den nyligen hållna auktionen på skolland. Priset på skollandet har å en del platser gått så högt som $25.00.

ST. BONIFACE vattenverk synes hafva erhållit ett rikligt vattenförråd till slut, att döma af de senaste rapporterna. Den nya brunnen har påträffat en underjordisk flod, om man får tro hvad som säges.

HUFVUDET AFSKURET fick Jack Hutson, en C.P.R.-arbetare i Brandon bangård, i fredags. På något oförklarligt sätt råkade han fallas under ett i gång varande frakttåg med denna olyckliga påföljd.

DÖDLIGT FALL. En telefonartare vid Moose Jaw telefonbolag råkade under arbete störta ned från en 40 fot påle och slog sig så illa, att han dog inom 10 minuter. Hans namn var Bert Peterson.

ELDSVÅDA I MINNEDOSA. I fredags kväll utbröt eldsvåda i J. P. McDermotts handelshus, och ödelade detsamma jämte flera af de byggnader, som ligga söder om Odd Fellows' Hall. Förlusten anslås till $7,000.

ETT STORARTADT FÖRETAG. Victoria (B. C.) handelskammare står i spetsen för ett företag, som går ut på att bygga en bro öfver sundet, som skiljer Vancouver-ön från fastlandet. Projektet beräknas till öfver 20 millioner dollars.

ETT THALIATEMPEL med ofvan. Teaterhuset i Neepawa, som nedbrann sistlidne januari har under sommaren återuppbyggts. Tidigt i torsdags morse instörtade murarne på grund af dåliga byggnadsanordningar. Förlusten beräknas till omkring $5,000.

BRIST PÅ ARBETARE råder f. n. i västern, att döma af rapporter, både norr och söder om 49:de paralellen. De stora järnvägsarbetena fordra hela armeer af arbetare. Förhållandena torde blifva något annorlunda längre fram, då skördearbetarne blifva lediga. I Fort William lära fartygen hindras på grund af bristande hjälp vid lassning och lossning.

ALBERTAS VINTERHVETE erofrar första pris. På Portland-utställningen tilldelades guldmedaljen åt Alberta vinterhvete, lemnande California, Oregon och Washington efter sig. Det utställda profvet af Alberta vinterhvete ådrog sig stor uppmärksamhet på grund af sin öfverlägsna beskaffenhet. Detta pris utgör naturligtvis en dunderpuff för södra Alberta, och utan tvifvel kommer provinsen härigenom att få mottaga nya farmare.

AUSTRALISK REGERINGSRAPPORT förtalar Canada. En af den australiska regeringen utskickad kommissionär, som haft i uppgift att studera canadiensiska regeringens invandringssystem, har i sin nu offentliggjorda rapport förtalat Canada ganska svårt, samt i öfrigt skildrat farmarens tillvaro i mycket mörka färger. Medaljens frånsida har ytterligare färglagts, och undantagsfall hafva gjorts till allmänna. I motsats till denna sorgliga reliefteckning af Canadas Nordväst framhålles Australien såsom farmarens paradis. Det skulle icke kosta farmaren hälften så stora ansträngningar i hveteodlingen där som det behöfves i Canada. Västra Australien uppgifves innehålla 145 millioner acres, passande för hveteodling. Detta torde vara något för gamla England att bita i, sedan professor Mavors rapport hunnit sväljas.

Mr. A, S Rosenroll.
Wetaskiwins duglige, liberale legislaturkandidat, som troligen kommer att omväljas utan opposition.

Alberta valen den 9 November.

Ljusa utsikter för liberalerna.

Kungörelsen för hållandet af det första allmänna provinsvalet i Alberta utfärdades i torsdags. Nomineringsdagen är tisdagen den 31 oktober och valdagen torsdagen den 9 november.

Enligt ingångna underrättelser ser ställningen f. n. lofvande ut för en liberal seger. Premier Rutherford i Strathcona, Mr. S. A. Rosenroll i Wetaskiwin samt Mr. J. A. McPherson i Stony Plains hafva ännu ej sett till några motståndare, och i Peace River, St. Albert, Athabasca och Sturgeon finnas inga konservativa kandidater i fältet. Mr. R. T. Telford i Leduc, Mr. Puffer i Lacombe, Hon. G. De Veber i Lethbridge, M. McCauley i Vermillion äro såsom liberala säkra om att segra. Ponoka, Gleichen, Pincher Creek, Victoria, hafva flera poänger i favör af liberalerna, oaktadt de räknas till de tvifvelaktiga. I Calgary, Red Deer, Innisfail, Rose Bud, Banff, High River och McLeod komma de hetaste fäktningarna att stå. Red Deer är tvifvelaktig, emedan ej mindre än tre liberaler äro i fältet.

RETRÄTTPLATS för Mr. Mulock. Sir Wm. Mulock, general-postmästare, har afgått från Ottawa-ministären och utnämts till justitieråd i Exchequer-rätten med $10,000 lön. Till hans efterträdare är utnämd Mr. Aylesworth, en framstående jurist från Toronto.

Mr. Mulock var en synnerligen dugande man, och den omskapning Canadas postväsende undergått under hans ledning, har framkallat loford äfven från hans motståndares sida. Den sista rapporten öfver räkenskapsåret, juli 1904—1905 visar ett öfverskott af $490,844, trots att postföringen på Youkon hade bringat en förlust på $101,000.

MYSTISKT FÖRSVINNANDE. Två tyska invandrare anlände i slutet på September till Edmonton för att utsöka land åt sig. De slogo sig ned vid Meevassins. Den 23 september gick den ene, Cordeman, till en granne för att köpa matvaror. Det var sent på kvällen, när han gick, och han vägrade att stanna öfver natten. Sedan dess har ingenting hörts af honom. Hans kamrat underrättade beridna polisen, som nu anställer efterspaningar.

HVETEBLOCKAD. Hveteutförseln från västern har nu antagit så enorma proportioner, att blockad uppstått vid Georgian Bay hamnarna, och såvida ej C.P.R. och Grand Trunk banorna kunna vidtaga särskilda anordningar att få trafiken på Montreal i gång igen, torde stora förluster drabba såväl farmare som export- och transporteringsbolag.

SIR WILFRID ämnar ej resignera. De konservativa tidningarna, som bekymra sig mycket öfver Sir Wilfrids hälsa, hafva, i samband med general-postmästare Wm. Mulocks tillbakaträdande, åter utspridt, "från säkraste källa", att Sir Wilfrid inom kort skall utgå ur regeringen och öfvrlemna premier-portföljen till Hon. Fielding, finansminister. Vid en bankett här om dagen i Quebec förklarade Sir Wilfrid, att hvad på honom beror, skall han ej afgå förrän den transkontinentala banan blifvit färdig.

MIDLAND RAILWAY CO. har utstakat en försökslinie från Portage la Prairie till Carman samt vidare till Emerson.

MANÖVRER hafva hållits på både öst- och västkusten, vid Halifax och Esquimault. Rapporterna lyda, att besättningarna såväl å fästningarna som å krigsfartygen äro ganska skjutskickliga.

WETASKIWIN. Mr. A. S. Rosenroll nominerad som liberalernas standarbärare i det stundande provinsvalet i Alberta. Den 14 dennes voro 40 delegater från alla delar af Wetaskiwin distrikt samlade till liberal konvention, att nominera en kandidat för de liberala till det kommande valet af representant till Albertas första legislatur. Mr. A. S. Rosenroll nominerades enhälligt samt är äfven utan tvifvel den mest passande man som kunde utsetts, för sin popularitets skull, och som han förut i två terminer visat sig vara en af Regina legislaturens mest framstående medlemmar, kommer han att blifva af synnerligt värde för den nya provinsialregeringen, enär han genom sin föregående praktik kan uppträda fullt förtrogen med sina åligganden, som lagstiftare såväl som i annan representation. Som hr Rosenroll alltid varit synnerligen tillmötesgående mot skandinaverna, torde han kunna beräkna att hafva deras odelade understöd.

Mr. Rutherford, Albertas premierminister, samt Mr. Finlay, provinsen åkerbruksminister, höllo tal för de församlade delegaterna. Mr. Rosenroll gaf också en längre förklaring öfver dagens frågor. Han framhöll särskildt de förmånliga vilkoren, som kommit Alberta till del genom den liberala regeringens ärliga och frikostiga bemedling, så han ansåg, att i stället för skatter skulle ett ännu större anslag kunna beviljas till allmänna förbättringar än som varit fallet under vår territoriala regering.

OTTAWA-NYHETER. Hrr. A. Westberg, Otto Sundquist, K. Arnoth samt en annan landsman afreste i tisdags natt till Kippewa, där de fått anställning vid Grand Trunk landtmäteristaten.

— Vi beklaga att underrätta vänner och bekanta, det skräddare Gust. Janson i dagarna förlorat sin hustru, som aflidit i vattsot.

—Canada kommer att blifva typiskt representeradt vid Lordmayorns af London sedvanliga procession nästa månad.

Ottawas befolkning räknas nu till 65,108, en ökning under sista året af 1,796.

— John R. Booth, Ottawas 'lumber king', kommer att förena alla sina industriella företag här till ett aktiebolag.

— En formlig rusning till Cobalt silfverfälten i Norra Ontario äger nu rum och icke så få skandinaver hafva redan förtjänat förmögenheter.

— Walkerville tändsticksfabrik har stängt sina portar, och omkring ett 60-tal män och flickor ha förlorat arbetsförtjänst.

— Mr. C. O. Swanson var i Ottawa några dagar sedan och for härifrån till St. Paul och västern.

— En tulltjänsteman i Montreal fann härom dagen en mängd ormar uti vin importeradt af en kinesisk köpman.

— Detta är sista månaden för de s. k. trading stamps i Ottawa, enär den nya lagen mot dem träder i kraft den 1 nov.

— Det råder f. n. en stor efterfrågan på skogsarbetare här i Ottawa, och bönderna behöfva äfven ett stort antal män. På tjänstflickor är det som vanligt en obegränsad efterfrågan, i synnerhet på skandinaviska sådana.

— Mr. Oscar Petterson, som nu synes hafva värdskapet öfver Belle-vue Hotel, i Point au Baril, nära Parry Sound, är ytterst angelägen att erhålla en skondinavisk tjänstflicka; resan förskatteras.

— Ingeniör Arvid Rambol arbetar nu uppe vid Searchmont och kommer att blifva där tills våren.

Jordens guldvinning för 1904 anslås till $347,150,700, hvilket är omkring 25 millioner dollars mera än förlidet år. Däraf kommer på Canada $16,480,000, Förenta Staterna $80,723,200 samt Sydafrika $85,913,900. Världens förnämsta guldfält äro f. n. belägna i Transvaal. Sjuttiofyra bolag arbeta därstädes. Sedan arbetsomkostnader och 10 proc. skatt till regeringen afdragits, utdelades i dividender 20 millioner dollars. England visste nog hvad det gällde, när det ej ville släppa öfvertaget på boerna.

HVETEBLOCKADEN vid sjöarna. Vid Depot Harbor anländer hvarje dag 100,000 bu. mer än man hinner utföra.

ELDSVÅDA I MINNEDOSA. I fredags kväll nedbrann McDermotts handelsbod. Elden hotade ett tag uthreda sig så våldsamt, att man telefonerade till Neepawa efter hjälp. McDermotts förlust anslås till $4,000, betäckt med $500 försäkring. Förlusten på S. Madills smedja, Bears stallkvarter, J. Hannas och Howard Leslies lager beräknas till $2,500.

KEEWATIN LUMBER CO:S stora sågverk nedbrann natten mellan måndagen och tisdagen. Lyckligtvis utsträcktes ej elden till närbelägna 'planing mill' och brädstaplar. Sågverket värderades till $60,000 och förlusten är betäckt genom brandförsäkring. Det tros, att förlusten af ett sådant sågverk, nu då det i verkligheten ej är uppsjö på trävaror, kommer att affektera timmeraffärerna i västra Canada.

Förenta Staterna.

REDAKTÖR GUSTAF WICKlund, om hvilkens plötsliga frånfälle vi i förra veckans nummer meddelade vår läsekrets, begrofs åtta dagar i söndags eftermiddag ute på Lakewood kyrkogård vid Minneapolis. En skara af omkring två hundra af den aflidnes vänner och bekanta hade infunnit sig för att öfvervara den gripande akten och kasta en sista afskedsblick på den hädangångne. Bland den rika blomstertributen var en synnerligen vacker lyra från Mr. och Mrs. Swan J. Turnblad, en bok af hvita tosor från Frits von Schoultzöi Chicago, några alldeles särskildt vackra kransar från den aflidnes trofaste vän och beundrare Mr. Salomon Anderson från Sioux City, Iowa, och Mr. J. E. Forslund, Winnipeg, m. fl.

ÄNNU EN SVENSK-AMERIKANSK tidningsman aflidit. Den 17 sistlidne oktober afled plötsligt hufvudredaktören för Svenska Tribunen, Anders Leonard Gyllenhaal. Han träffades af slaganfall i spårvagnen på väg till sitt hem, efter det tidningen gått i press. Han hade tillhört svensk-amerikanska pressen sedan 1870-talet. Han kallades ej utan skäl dess "ädling".

STOR SJÖOLYCKA. Natten till i lördags svepte svåra stormar öfver de Stora Sjöarna, och på Lake Huron förliste skonerten Minnedosa, hvarvid hela besättningen, åtta man, omkom. Omkring ett dussin fartyg gjorde dessutom haveri.

MINNEAPOLIS. Vår landsman S. Johnson i Minneapolis, som uppfunnit ett sätt att medelst elektricitet rena det eljest mycket orena flodvattnet, som måste begagnas där i staden, torde slutligen få sin sak igenom. Det säges, att han nu skall få experimentera med sin uppfinning vid den vattenstation, som ligger nere i staden, där vattnet är ytterst orent. Lyckas han där att rena vattnet, så torde stadens fäder låta honom insätta sin vattenreningsapparat där och gifva staden fullkomligt rent vatten. Detta skulle blifva en af de största förbättringar, som någonsin kommit staden till gods. Om Mr. Johnsons uppfinning bevisar sig praktisk, skall han få godt om beställningar för andra städer.

Varningssignaler gifvas af betänksamma affärsmän, att under den nuvarande aktiviteten på affärsområdet det är bäst att fara sakta i backarna. Vice president Vanderlip vid New Yorks National City Bank afslutade härom dagen ett sakrikt föredrag öfver den financiella ställningen med följande ord: "Skulle en spekulation på fondbörsmarknaden begynna nu med de gällande höga priserna såsom utgångspunkt samt i trots af den stora efterfrågan på pänningar som behöfves för skörden och industriverksamheten, kunde en svår kris med lätthet uppstå. Oaktadt ställningen tar sig så synnerligen lofvande på alla områden, är det dock icke tidpunkten att kasta alla försiktighetsmått för vinden; icke heller att ingå på spekulativa förbindelser, som kunna bringa olycka, när tillfälliga bakslag komma; icke heller för slapphet i de former, som affärsklokhet och konservatism påbjuda".

Undersökningen af lifförsäkringsbolagen i New York bringar i dagen skandalösa förhållanden. Bolagens presidenter och direktörer synas hafva en lika kolossal uppfattning af sin makt och betydelse som om de vore personliga ägare af de kolossala summor, som likt en stadig guldström flyta, i form af premier, in i lifförsäkringsbolagens kassahvälf, och därför utan samvetsbetänkligheter skott sig. Presidentens i Mutual Life förhållanden är ett i sanning starkt belysande exempel härå, som synes af nedanstående skildring.

En tolf års tid var Gillette president Richard A. McCurdys huskläkare. De sällskapliga förbindelserna mellan läkaren och familjen voro intima. Plötsligen blef Mrs. McCurdy illa sjuk. Detta skrämde upp McCurdy, som önskade tillkalla specialister. Dr Gillette lade sig däremot och påstod, att han nog skulle reda sig med det kinkiga fallet.

En dag kom McCurdy på besök till Gillette å hans kontor och sade då: "Gillette, om ni kan återställa min hustrus hälsa, skall jag göra er till direktör för Mutual Life. Jag menar hvad jag säger och jag skall hålla mitt löfte."

Inom en månad var Mrs. McCurdy återställd. Strax efter hennes tillfrisknande tillkännagaf McCurdy i ett cirkulär till bolagets agenter öfver allt i landet, att Walter E. Gillette blifvit utnämd till direktör (general manager) för Mutual Life.

Inom loppet af ett par månader befordrades dr Gillette till bolagets vice president.

Om Gillette var en man med tur, kan detsamma sägas om unge Louis Thebaud, hvilkens historia, som tillika äger romantiska element, de där saknades i den förres, i grund relaterades inför undersökningskomitén.

Thebaud, medlem af god familj af franskt ursprung, är född i Madison, N. J. Under den första delen af sin tillvaro, som var mycket blygsam, lyckades den unge mannen aldrig förtjäna mer än $20 i veckan. På åttiotalet gjorde han bekantskap med president McCurdys dotter Gertrud. Att denna var ett par år äldre, hindrade icke de unga tu att blifva dödligt förälskade i hvarandra.

De båda älskande ville gifta sig med hvarandra, men hela McCurdys familj satte sig på det bestämdaste däremot. Ej nog med att Thebaud var ett fattigt handelsbiträde, var han också katolik, under det Miss McCurdy och hennes anhöriga tillhörde episkopalkyrkan.

Till slut gaf dock den rika familjen med sig och samtyckte till de ungas förening. Bröllopet skulle firas med pomp och ståt, föregånget af vigsel i St. Peters Episcopal Church. Men att vigas i en protestantisk kyrka var Thebaud motbjudande. De unga tu beslöto därför att rymma till New York, hvarest de i all tysthet knöto hymens band i den katolska katedralen.

McCurdys blefvo rasande, och det unga paret reste till Europa för att undgå deras vrede. Efter ett års tid ångrade pappa McCurdy, att han varit så sträng och gaf sin svärson ett slags "fattig släktings"-plats vid Mutual Lifes kontor i Newark med motsvarande anspråkslös lön.

Efter ännu ett års förlopp inträdde en total förändring. McCurdys hade nu glömt och förlåtit. Louis A. Thebaud upphöjdes till rang, heder och värdighet af det stora lifassuransbolagets sekreterare och verkställande direktör vid dess speciella agentur, hvilket allt redan första året inbragte honom $27,000 i lön. Den person, som förut innehaft denna ställning, afskedades med en handgåfva på $10,000, emedan han innehade kontraktsenlig anställning.

Undersökningen blottar alltjämt nya detaljer, som bevisa McCurdys vansinniga slöseri, och som skulle vara rent af löjliga, om de icke på samma gång vore så sorgliga. Sålunda visar det sig, att McCurdy i sitt kontor i Mutual Life's praktbyggnad sitter på en $2,000 stol framför en $7,000 pulpet, som står på en $25,000 orientalisk matta.

Utlandet.

RYSSLAND är ånyo på det våldsammaste uppskakadt genom strejker och ty åtföljande oroligheter. I St. Petersburg, Moskwa och andra städer råder sträjk inom olika yrken. Den mest olycksdigra begynte i förrgår, då järnvägspersonalen begynte strejka. Den af socialisterna planlagda 'storsträjken' säges nu hafva satts i verket, ty rörelsen synes vara omöjlig att hämma och sprider sig i kejsardömets alla hörn. Våldsamma kalabaliker äga rum mellan sträjkare och militär. Underligt vore det ej om en revolution utbryter, ty massorna synas allmänt vara beväpnade.